

### Luominen

Jumala vihelteli tyytyväisenä muovaillessaan savesta monimutkaisia olioita. Osalle tuli neljä raajaa, osalle kuusi, toisille heiluva uloke raajojen väliin. Muutamille ei tullut raajoja, ne olivat pelkkiä venytettyjä savitikkuja. Jumala keksi kaikenlaisia hahmoja, lentäviä, uivia, kylläpä Jumalalla olikin hauskaa. Sitten Jumalalle tuli ongelma: Mihin laittaisi nämä hienot teoksensa? Hän pä keksi idean, muovaili ison kiven ympärille savesta ja maasta pallon. Siihen pallon pintaan hän asetteli kaikki hienot teoksensa ja... "Mitä kakara täällä puuhaa?" kuului ääni, pitkä käsi sieppasi pallon ja paiskasi kauas näkymättömiin. "Perhana, se oli kesken", parkaisi Jumala. "Oliko muka tärkeääkin?" ilkkui Perhana. "No ei", myönsi Jumala, "meni vain kuusi päivää hukkaan."

\*\*\*\*\* Ajattelematonta leikkiä Jumala oli niin kovin innoissaan, jokin aika sitten alakerran äksy poika oli kiusannut häntä heittämällä hänen tekemänsä pallon ties minne. Ja nyt Perhana tahtoikin taas olla kaveri, ja oli tuonut hänelle hienon metallista tekemänsä ritsan. Ritsa kiilteli upeasti tähtien valossa ja sopi Jumalan käteen oikein mukavasti. Hän löysi ympäriltään pieniä kivenpalasia, ja ammuskeli niitä kaukaisuuteen sen kummemmin mihinkään edes tähtäämättä. "Jumala, älä viitsi", kuului lempeän toruva ääni. "tuommoinen murikka voi osua vaikka johonkin elävään tuolla jossain." Jumala tuhahti harmissaan: "Ei siellä mitään tärkeää ole kuitenkaan, korkeintaan jotain monstereita jotka joutaakin kuolla pois." "No no...äläpäs sentään leiki kaikkivoipaa", moittiva ääni sanoi. \*\*\*\*\* Tulinen suhde Urh oli matkalla omaan luolaansa, vahvassa karvaisessa kädessä roikkui tukeva nuija jolla Urh kopautteli ohittamiaan puita. Näin hän ilmoitti tulostaan, ja samalla karkoitti vaarallisia elikoita tieltään. Hän oli naaraaltaan kuullut outoja asioita tapahtuvan naapurinsa, Krahuun luolalla, sieltä hän nyt palasi hieman kuohduksissa. Naaras suolisti apinaa luolan edustalla. "Urh tuoko tänne kuuma tuli?" "Ei tänne, paha tuli, näin hyvä", murahteli mies äkeänä. Naaras näytti pettyneeltä. " Kuuma tuli tekee hyvä syöminen, lämmin luola kans, Krahuun lämmin luola." Urh astui lähemmäs, ja kumautti nyrkillä iskun naaraan ohimoon karjaisten pari kertaa. Uikuttaen naaras pudottautui kontalleen, sipaisi nahkaisen vaatteen yltään ja tarjosi miehelle takapuoltaan. \*\*\*\*\* Tekstari Abipulla oli hikinen, nälkäinen, ja myös vihainen. Hän oli raatanut Mesopotamian kuumen auringon alla pitkän päivän, ja omalle savimajalle palattuaan se olikin tyhjä, ei naista eikä ruokaa. Tulisija oli kylmä, ja sen vieressä oli sileä liuskekiven palanen johon oli töherretty hiilellä merkkejä: "Kaksi tikkua, jokin sykerö kuin lankakerä, ja kaksi hahmoa joilla oli rinnat." Abipulla ei ymmärtänyt yhtään mitä hänen naisensa oli keksinyt. Myöhemmin kun nainen vihdoin palasi majalle jokin uusi vaate mukanaan, alkoi nälkäinen mies kurittamaan häntä äkäisesti tiuskien ja läimäytellen. Katuvasti nyyhkien nainen heittäytyi majan perällä oleville vällyille selälleen, nosti kaapuaan ja levitti sovittelevasti reitensä ja sylinsä Abipullahille.

\*\*\*\*\*